

VLEERMUISBABY

IN EEN LAND HIER VER VANDAAN, waar het voor eeuwig en altijd leek te vriezen, stond een berg met een top vol sneeuw. Op het puntje van die berg prikte een gotisch kasteel door de wolken. Het zag er sprookjesachtig uit, maar dit verhaal is geen sprookje.

Nee. Dit verhaal is een **GRIEZELVERHAAL**.

In het kasteel woonde een meisje met vuur-

rood haar. Ze heette Amber. En Amber hoorde niet thuis op deze donkere plek. Het meisje hield veel te veel van *lachen* en zingen en *huppelen*. Helaas had ze niemand om mee te spelen. Tot ze op een *stormachtige* nacht een broertje kreeg.

Amber kon haar geluk niet op. Ze vond het heerlijk om haar broertje te bezoeken in de kinderkamer. Op haar tenen sloop ze naar hem toe, gewoon om te luisteren hoe hij snurkte.

Een beetje vreemd was wel dat hij de hele dag sliep en de hele nacht wakker was. Bijna even vreemd was zijn naam.

Alucard.

Heb jij een broertje of zusje dat Alucard heet?

Zo ja, dan ... eh ... *proficiat?*

Op een dag, terwijl Alucard vredig lag te snurken, wilde

Amber zachtjes door zijn haren aaien.

'ZZZ! ZZZZ! ZZZZZ!'

De baby opende zijn rode ogen en siste.

'SSSS!'

Waarschijnlijk was zijn gebitje net doorgekomen, want Alucard lachte opeens twee vlijmscherpe **haektanden** bloot.

'Aaah!' gilde Amber.

Het meisje schrok, rende de kinderkamer uit en knalde de deur achter zich dicht.

KNAL!

Is mijn broertje soms een ... **monster?** vroeg ze zich af.

Maar voordat ze haar eigen vraag kon beantwoorden, hoorde ze beneden een gil.

'ETEN!'

Het was moeder.

Ambers hart klopte nog in haar keel toen ze de grote stenen trap **af huppede**. Ze kwam binnen in de belachelijk

lange eetkamer en vroeg: 'Wat eten we vanavond?

Laat me raden ... jullie hebben vast weer rodebietensoep!'

'NATUURLIJK!' lachten moeder en vader.

Het was een **opvallend** duo, met hun bleke huid en

hun rode ogen en hun haar zo **zwart**

als de nacht. Bovendien was het stel altijd uitgedost in zwart flu-

weel en bloedrode zijde. Vader was vooral verzot op zijn lange cape,

waarmee hij door het kasteel

dartelde als een goochelaar

tijdens een tovertruc.

